

Sygnatura akt XVIII K 56/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XVIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Kobus (spr.)

SSO Mariusz Iwaszko

Ławnicy: Teresa Garbicz

Irena Pogoda

Łukasz Berezowski

Protokolant: Agata Bandura;

przy udziale prokuratora : Darii Czerkawskiej-Staniec;

po rozpoznaniu w dniach: 09.05.16 r. i 23.05.16 r.;

sprawy: **nioletniego K. W. (1)**, syna Z. i M. zd. U., urodz. (...) w W.;

oskarżonego o to, że: w nocy 6 kwietnia 2015 roku w mieszkaniu przy ul. (...) w W., działając z zamiarem bezpośrednim zabił M. A. w ten sposób, że wielokrotnie zadał mu nożem oraz innymi przedmiotami ostrymi lub ostrokończystymi uderzenia po ciele powodując mnogie rany klute szyi i klatki piersiowej z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów żyły szyjnej wewnętrznej prawej, mięszu lewego płuca oraz serca z krwotokiem zewnętrznym oraz do lewej jamy opłucnowej, i do worka osierdziowego, na co nakładały się mnogie rany kluto cięte w obrębie powłok i tkanek miękkich głowy szyi oraz kończyn, skutkujące zgonem pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 148 § 1 kk. w zw. art. 10 § 2 kk.

orzeka:

I.oskarżonego nioletniego K. W. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu to jest przestępstwa z art. 148§1 k.k. w zw. z art. 10§2 k.k. i na podstawie art. 148§1 k.k. w zw. z art. 10§3 k.k. wymierza mu karę **15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności,**

II.na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet wymierzonej kary zalicza zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie oskarżonego od dnia 7 kwietnia 2015 r. do dnia 3 czerwca 2016 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 44§2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie : paska skóropodobnego koloru czarnego (Nr 1/146/15 poz. 13 (k. 236v), nr SIP 569/16), nożyczek metalowych o dł. 25 cm (Nr 1/146/15 poz. 30 (k. 237), nr SIP 571/16), noża z czarną rękojeścią z tworzywa sztucznego (Nr 1/146/15 poz. 34 (k. 237), nr SIP 572/16), metalowych nożyczek o dł. całkowitej 15,5 cm (Nr 1/146/15 poz. 35 (k. 237), nr SIP 573/16), nożyczek metalowych o długości 15 cm i długości ostrza około 5 cm (Nr 1/146/15 poz. 36 (k. 237), nr SIP 574/16), noża metalowego z czarną rękojeścią o dł. 21 cm (Nr 1/146/15 poz. 38 (k. 237), nr SIP 575/16), noża metalowego z czarną rękojeścią o dł. 14,5 cm (Nr 1/146/15 poz. 39 (k. 237), nr SIP 576/16), noża z rękojeścią z tworzywa sztucznego o chropowatej powierzchni o dł. 22 cm (Nr 1/146/15 poz. 40 (k. 237v), nr SIP 577/16), ostrze widelca o dł. 8,5 cm

i szerokości 2,7 cm (Nr 1/146/15 poz. 41 (k. 237v), nr SIP 578/16), widelca z czerwoną rękojeścią o dł. 22,5 cm (Nr 1/146/15 poz. 42 (k. 237v), nr SIP 579/16), rękojeści metalowej z białym elementem na końcu o dł. 19 cm (Nr 1/146/15 poz. 45 (k. 237v), nr SIP 580/16) – przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KRP V w Warszawie,

IV. na podstawie art. 230§2 k.p.k. zwraca oskarżonemu: parę butów marki N. (...) (Nr 1/146/15 poz. 5 (k. 236v), nr SIP 568/16) i spodnie koloru niebieskiego z napisem (...), (Nr 1/146/15 poz. 13 (k. 236v), nr SIP 569/16) - przechowywane w magazynie dowodów rzeczowych KRP V w Warszawie,

V. na podstawie art. 62 k.k. orzeka odbywanie przez oskarżonego kary w systemie terapeutycznym,

VI. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. J. wynagrodzenie w wysokości 1 020,00 (tysiąc dwadzieścia) złotych podwyższone o obowiązujący podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu,

VII. na podstawie art. 626§1 k.p.k. w zw. z art. 624§1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

.....

SSO Tomasz Kobus SSO Mariusz Iwaszko

.....

Teresa Garbicz Irena Pogoda Łukasz Berezowski

Sygn. akt XVIII K 56/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. W. (1) urodził się (...) Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie z dnia 20 lutego 2007 r. jego rodzice: M. D. i Z. W. zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej zaś opiekę nad nim powierzono M. S..

Od 7 czerwca 2006 r. do czasu umieszczenia w (...) nr (...) K. W. (1) przebywał w Pogotowiu (...) w W.. Z powodu zaburzeń zachowania od 27 października 2008 roku realizował obowiązek szkolny na mocy orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego. W listopadzie 2009 roku zaobserwowano u niego nasilenie się niepokojących objawów na terenie szkoły, w tym ataki agresji fizycznej i słownej w stosunku do uczniów, nauczycieli, psychologów i wychowawców. Po kolejnym wzmocnionym ataku agresji 4 listopada 2009 roku został przewieziony do (...) Centrum (...) i (...) w J.. Od 23 listopada 2009 roku do końca roku szkolnego 2009/2010 realizował obowiązek szkolny w trybie nauczania indywidualnego. W okresie od 3 marca 2010 roku do 4 maja 2010 roku przebywał na oddziale psychoterapeutycznym Szpitala (...) i (...) w G., gdzie kontynuował naukę, psychoterapię i farmakoterapię. Od 11 kwietnia 2011 roku z powodu nasilających się zachowań agresywnych i opozycyjno – buntowniczych nauczanie indywidualne zostało przeniesione na teren placówki socjalizacyjnej. W dniu 10 sierpnia 2011 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy - Żoliborza w sprawie o sygn. akt VI Npw 140/11 postanowił o umieszczeniu K. W. (1) w młodzieżowym ośrodku socjoterapii.

W dniu 29 września 2011 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Żoliborza w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI Now 135/11 wydał postanowienie o zastosowaniu środka wychowawczego w postaci umieszczenia go w (...) Ośrodku (...). W okresie trzech lat zarejestrowano 29(dwadzieścia dziewięć) ucieczek oskarżonego z placówek opiekuńczo – wychowawczych. W związku z popełnianiem czynów karalnych i uciezkami z ośrodka (...) był wielokrotnie zatrzymywany i umieszczany w Policyjnej Izbie Dziecka. Postanowieniami z dnia 8 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w sprawach o sygn. akt V Nkd 277/14 i V Nkd 317/14 uznał, że K. W. (1) wykazuje przejawy demoralizacji, dopuszczając się czynów z art. 278 § 1 k.k., art. 284 § 2 k.k., art. 119 § 1 k.w. Postanowieniem z dnia 16

marca 2015 r. w sprawie o sygn. Nw 259/13 Sąd zobowiązał go do wykonywania prac (...) na rzecz (...) w T. w łącznej ilości 20 godzin w terminie 2 miesięcy. W dniu 9 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w sprawie o sygn. V Nkd 102/15 postanowił o umieszczeniu oskarżonego w schronisku dla nieletnich na okres trzech miesięcy tj. od 9 kwietnia 2015 r. do 9 lipca 2015 r.

W dniu 3 kwietnia 2015 roku K. W. (1) uciekł z (...) Ośrodka (...) w R.. Przyjechał do W., przebywał w mieszkaniu matki M. D. i ojczyma przy ul. (...) w W.. W dniu 6 kwietnia 2015 roku spotkał ojca Z. W.. Postanowili udać się do ich znajomego M. A. zamieszkałego w W. przy ul. (...). O godzinie 16:34 Z. W. i K. W. (1) weszli do mieszkania M. A.. Pili tam alkohol w postaci wódki. Do godziny 20:28 K. W. (1) kilkakrotnie opuszczał mieszkanie i do niego wracał. W pewnym momencie między M. A. i Z. W. doszło do kłótni, w następstwie której Z. W. o godzinie 21:51 opuścił mieszkanie. Po kilku minutach wyszedł za nim K. W. (1). Próbował namówić ojca, aby ten wrócił do M. A., ale ojciec odmówił.

K. W. (1) wrócił do mieszkania M. A. o godzinie 22:13, gdzie dalej pił z nim alkohol. W pewnym momencie M. A. zaczął wulgarnie wypowiadać się o ciotce K. W. (2) T.. Między mężczyznami wywiązała się kłótnia. W jej trakcie K. W. (1) podszedł do siedzącego na fotelu M. A. i nożem zadał mu kilka ciosów w okolice brzucha, klatki piersiowej i krtani. Zadawał mu też uderzenia innymi ostrymi i ostrokończastymi przedmiotami, w tym innymi nożami, metalowymi nożyczkami i ostrzami widelców, a nadto po utracie przytomności zadał mu drewnianym taborettem kilka uderzeń w głowę. Spowodował na ciele M. A. mnogie rany klute szyi i klatki piersiowej z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów żyły szyjnej wewnętrznej prawej, mięszu lewego płuca, serca z krwotokiem zewnętrznym do lewej jamy opłucnowej i do worka osierdziowego, na co nakładały się mnogie rany kluto cięte w obrębie powłok i tkanek miękkich głowy, szyi, kończyn, których skutkiem była jego śmierć. Obrażenia w postaci ran tłuczonych w okolicy szczytu głowy i zasinienia w zakresie części twarzowej głowy ze złamaniem kości nosa oraz zasinienia prawego przedramienia powstały na skutek uderzeń taborettem.

K. W. (1) opuścił mieszkanie o godzinie 23:17, po czym wrócił do niego o godzinie 23:19. Ułożył ciało M. A. na podłodze, podpalił papier toaletowy i rzucił go na poduszkę, na której znajdowała się jego głowa. Chciał wzniecić pożar, aby zatrzeć pozostawione przez siebie ślady. Wyszedł z mieszkania o godzinie 23:27.

Po jego opuszczeniu dzwonił do W. T., aby dowiedzieć się czy ojciec dojechał do mieszkania swojej siostry. Ostatecznie udał się do mieszkania swojego ojczyma przy ul. (...) w W., gdzie spędził resztę nocy.

W dniu 7 kwietnia 2015 roku o godzinie 08:25 Z. W. przyszedł do mieszkania M. A., wszedł do środka a następnie o godzinie 08:26 opuścił je, wycierając kławkę rękawem kurtki.

Tego samego dnia o godzinie 09:44 w drzwi mieszkania pukał J. R.. Z uwagi na brak odpowiedzi i niezamknięte na klucz drzwi wszedł do środka i zauważył w pokoju ciało M. A.. Po wyjściu udał się do najbliższego, zajmowanego przez T. O. mieszkania, która telefonicznie zawiadomiła Policję.

Przybyły na miejsce zdarzenia lekarz Zespołu (...) stwierdził zgon M. A.. W karcie informacyjnej zapisał, że śmierć nastąpiła w wyniku zatrzymania krążenia z powodu ostrej niewydolności krążeniowo-oddechowej i urazy wielomiejscowe.

Ciało M. A. leżało na podłodze w centralnej części pokoju w pozycji na lewym boku z głową pochyloną do przodu spoczywającą na nadpalonej poduszce. Zwłoki ubrane były w beżowy sweter, niebieską koszulę z białym kołnierzem i mankietami, spodnie typu „jeans” oraz czerwone majtki i brązowe skarpetki. Na swetrze, koszuli i spodniach widoczne były brunatno-czerwone zabarwienia o wyglądzie krwi oraz liczne szczelinowate uszkodzenia materiału. Temperatura zwłok o godzinie 12:53 wynosiła 22,7 stopni przy temperaturze otoczenia wynoszącej 18,6 stopni. Stężenie pośmiertne było silnie wykształcone, plamy opadowe zlokalizowane zgodnie z ułożeniem zwłok, słabo nasycone, skąpe, blednące pod uciskiem, powracały częściowo po około 3(trzech) minutach. Na zwłokach ujawniono wielomiejscowe zabrudzenia zaschniętą brunatno-czerwoną treścią o wyglądzie krwi oraz ciemnoszarą substancją o wyglądzie sadzy. Na wysokości karku widoczna była pętla z czarnego skóropodobnego paska. Na twarzy zaobserwowano rozległe ubytki naskórka, zasinienia okolicy oczodołowej. Palpacyjnie ujawniono patologiczną

ruchomość części nosa, kości czaszki i klatki piersiowej. Na głowie, szyi, klatce piersiowej i rękach widoczne były liczne rany cięte i klute.

Śmierć M. A. nastąpiła co najmniej 12(dwanaście) godzin przed godziną rozpoczęcia oględzin. W toku przeprowadzonych w dniu 7 kwietnia 2015 roku oględzin mieszkania przy ul. (...) w W. ujawniono, a następnie zabezpieczono min. nożyczki metalowe o dł. 25 cm, nóż z czarną rękojeścią z tworzywa sztucznego o gł. całkowitej 21 cm, metalowe nożyczki o dł. całkowitej 15,5 cm, nóż metalowy z czarną rękojeścią o dł. 21 cm, nóż z rękojeścią z tworzywa sztucznego o chropowatej powierzchni o dł. 22 cm, ostrze widelca o dł. 8,5 cm i szerokości 2,7 cm, widelec z czerwoną rękojeścią o dł. 22,5 cm, rękojeść metalową z białym elementem na końcu o dł. 19 cm.

Przeprowadzone w dniu 8 kwietnia 2015 roku oględziny i sekcja zwłok M. A. wykazały obecność licznych (kilkudziesięciu) ran klutych i kluto ciętych w obrębie głowy, głównie jej części twarzowej i szyi - część z nich obejmująca powierzchownie tkanki miękkie, część drażąca do gardła i krtani z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów chrząstek krtani i nagłośni, żyły szyjnej, wewnętrznej, tylnej ściany gardła; rozległą ranę ciętą szyi drażącą do jamy krtani; niewielką ilość krwi w przełyku, żołądku i drogach oddechowych. Pięć ran klutych zlokalizowanych w obrębie powłok na przedniej powierzchni klatki piersiowej po stronie lewej, z których jedna drażyła powierzchownie w tkankach miękkich, pozostałe wnikały do lewej jamy opłucnowej z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów opłucnej i mięszu lewego płuca, trzy z nich wnikały do worka osierdziowego, jedna spowodowała uszkodzenie mięśnia lewej komory serca i drażyła do jej światła, pozostałe spowodowały powierzchowne uszkodzenia nasierdza, mięśnia lewej komory i przecięcie lewego przedsionka, obecność płynnej i skrzepłej krwi w lewej jamie opłucnowej i w worku osierdziowym. Ujawniono powierzchowne szczelinowe uszkodzenia powłok brzucha, rany o charakterze kluto ciętym na lewym przedramieniu i na grzbietowej powierzchni lewej ręki, kilkanaście powierzchownych ran klutych na grzbietowej powierzchni prawej ręki, zasinienie i otarcia naskórka na prawym przedramieniu, dwie rany klute przedniej powierzchni lewego uda z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów tkanek miękkich, zasinienia w okolicach oczodołowych, obustronne wylewy krwawe podspojówkowe, otarcia naskórka i rany tłuczone powłok głowy, złamanie kości nosa, zabrudzenia powłok głowy i szyi o charakterze okopceń z dość wyraźnym pasmem przejaśnienia obejmującym m.in. okolice ust, błądź narządów wewnętrznych.

Przyczyną śmierci M. A. były mnogie rany klute szyi i klatki piersiowej z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów żyły szyjnej wewnętrznej prawej, mięszu lewego płuca i serca z krwotokiem zewnętrznym oraz do lewej jamy opłucnowej i do worka osierdziowego, na co nakładały się skutki mnogich ran kluto ciętych w obrębie powłok i tkanek miękkich głowy, szyi i kończyn. Obrażenia powstały pod działaniem narzędzia (narzędzi) ostrych, ostrokończastych jak nóż, godzących w różne okolice ciała ze zróżnicowaną siłą - od niewielkiej - powierzchowne uszkodzenia powłok i tkanek miękkich, do dość znacznej - uszkodzenie żebra w przebiegu kanału jednej z ran klatki piersiowej. Obrażenia w postaci ran tłuczonych w okolicy szczytu głowy i zasinienia w zakresie części twarzowej głowy ze złamaniem kości nosa, a także zasinienia prawego przedramienia powstały pod działaniem narzędzia tępego, twardego, godzącego w te okolice ciała, z co najmniej średnią siłą. Powierzchowne rany obu rąk powstały od ostrego, ostrokończastego narzędzia jak nóż przy próbie zasłaniania się ręką przed uderzeniami zadawanymi takim przedmiotem.

Badanie chemiczne według chromatografii gazowej wykazało we krwi M. A. obecność alkoholu etylowego o stężeniu 3,9 promila zaś w moczu 4,2 promila. We krwi zmarłego nie stwierdzono hemoglobiny tlenkowej. Zarówno obraz sekcji zwłok jak i wynik badania krwi na obecność tlenkowej hemoglobiny nie wykazały, aby M. A. żył i oddychał w atmosferze pożaru.

W dniu 7 kwietnia 2015 roku K. W. (1) zadzwonił do ojca i umówił się z nim na spotkanie w okolicach należącego do niego mieszkania przy ul. (...) w W.. O godzinie 11:00 funkcjonariusze Policji zatrzymali K. W. (1). Zauważyli na jego butach ślady przypominające wyglądem krew. W rozmowie z funkcjonariuszami Policji K. W. (1) przyznał się do zabicia M. A. i próbie podpalenia zwłok. W trakcie przeszukania ujawniono i zabezpieczono u niego parę butów marki N. (...) koloru granatowo - seledynowo - szarego z widocznymi na podbiciu obuwiu i bokach podeszwy śladami zaschniętej substancji koloru czerwono - brunatnego.

Tego samego dnia o godzinie 12:20 policjanci przeszukali mieszkanie przy ul. (...) w W. ujawniając odzież w której dniu 6 kwietnia 2015 roku był ubrany K. W. (1) tj. bluzę z kapturem koloru biało-czerwonego z napisem (...) i spodnie dżinsowe koloru niebieskiego z napisem (...).

Materiał genetyczny ujawniony i zabezpieczony w mieszkaniu przy ul. (...) na: nożyczkach metalowych o długości 25 cm, nożu z czarną rękojeścią z tworzywa sztucznego o długości całkowitej 21 cm, metalowych nożyczkach o długości całkowitej 15,5 cm, nożu metalowym z czarną rękojeścią o długości 21 cm, nożu z rękojeścią z tworzywa sztucznego o chropowatej powierzchni o długości 22 cm, ostrzu widelca o długości 8,5 cm i szerokości 2,7 cm, widelcu z czerwoną rękojeścią o długości 22,5 cm, rękojeści metalowej z białym elementem na końcu o długości 19 cm, butach marki N. (...) i spodni dżinsowych koloru niebieskiego z napisem (...)

z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością pochodził od M. A.. Materiał genetyczny uzyskany z zabezpieczonych spodni dżinsowych z napisem (...) i z noża z czarną rękojeścią z tworzywa sztucznego z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością pochodził również od K. W. (1).

Od 10 kwietnia 2015 roku K. W. (1) przebywał w Schronisku dla Nieletnich w D.. Jego funkcjonowanie było zmienne – od negacji wszelkich oddziaływań z jednoczesnymi pretensjami kierowanymi w stronę Sądu i Schroniska, poprzez częściową akceptację oferty resocjalizacyjnej, aż do odnotowywanego zwiększonego akceptowania pobytu. Oskarżony domagał się umieszczenia go w warunkach Aresztu Śledczego gdyż mógłby skrzywdzić inne osoby, był gotowy do gromadzenia ostrych przedmiotów i takie przy nim znaleziono podczas początkowego pobytu w grupie wychowawczej.

U K. W. (1) nie stwierdzono choroby psychicznej oraz upośledzenia umysłowego. Jego stan psychiczny w odniesieniu do zarzucanego mu czynu nie zniósł ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości i może brać udział w czynnościach procesowych.

K. W. (1) wykazuje wysoki poziom demoralizacji, niestabilność emocjonalną i przewagę sfery popędowej nad poznawczą z brakiem kontroli zachowań w sytuacjach frustrujących. Ponadto występuje u niego nieprawidłowy rozwój osobowości w kierunku osobowości asocjalnej (chłód emocjonalny, deficyt lękowy, manipulatywność, chłodne kalkulacje, całkowity bezkrytycyzm do swoich zachowań) oraz uzależnienie od alkoholu i używanie szkodliwych substancji psychoaktywnych. Alkohol spróbował w 12 roku życia, od 14 do 15 roku życia występowały u niego ciągi do miesiąca tzw. „klinowania”, po odstawieniu alkoholu miał drżenia, wzmożone pocenie, zaburzenia snu. Nie zatrzymano go w izbie dziecka z powodu alkoholu. Ostatnio pił alkohol w dniu zdarzenia, był wtedy w tygodniowym ciągu alkoholowym. Za rozpoznaniem nieprawidłowo kształtującej się osobowości i zaburzeniami zachowania przemawiają: ucieczki z ośrodków, bójki, wulgaryzmy, zachowania niebezpieczne, znęcanie się psychiczne i fizyczne nad innymi, kradzieże, opuszczanie zajęć szkolnych, groźby, arogancja, postawa negatywistyczna i zniechęcenie, impulsywne reagowanie na zakazy i nakazy, eksperymentowanie z alkoholem, palenie papierosów, labilność, łatwa męczliwość, kłamstwa i manipulacje, agresja wobec przedmiotów, brak poczucia winy, wyrzutów sumienia, obojętna postawa wobec cierpienia innych.

Poziom kontaktu słowno - logicznego wskazuje, że ogólny poziom funkcjonowania intelektualnego oskarżonego mieści się w granicach normy. W jego obecnym stanie psychicznym nie ujawniono ostrych zaburzeń chorób psychicznych.

Oskarżony aktualnie realizuje program II semestru klasy drugiej gimnazjum. Początkowo miał obojętny stosunek do obowiązków szkolnych, ale w miarę nauki jego zachowanie i stosunek do nauki i nauczycieli bardzo się poprawił. Zrobił duże postępy w nauce. Chętnie wykonuje dodatkowe prace, aktywnie pracuje na lekcjach. Jest świadomy swoich braków wiedzy, umiejętności i bardzo stara się nadrobić zaległości. Ma jednak duże problemy w przyswajaniu nowych treści, szczególnie z przedmiotów ścisłych. Jest kulturalny, miły, sympatyczny i grzeczny. Zachowanie oskarżonego w warunkach izolacji penitencjarnej jest poprawne. Raz był karany dyscyplinarnie naganą za wykonanie tatuażu i raz nagrodzony kodeksowo za regulaminowe zachowanie. W stosunku do przełożonych prezentuje właściwą postawę i zachowuje wymagany dystans. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny, niekonfliktowy. Nie stwarza problemów wychowawczych ani adaptacyjnych. W sposób należyty dba o ład i porządek w celi mieszkalnej. Czas wolny spędza

na zajęciach własnych, głównie czytaniu książek i oglądaniu telewizji. Nie deklaruje uczestnictwa w nieformalnych strukturach podkultury więziennej. Nie stosowano środków przymusu bezpośredniego i nie stwierdzono przejawów agresji bądź autoagresji

dowód: wyjaśnienia K. W. (1) – k. 1096-1098v tom VI,

częściowe wyjaśnienia K. W. (1) – k. 400-401 tom III – ujawnione na k. 1097 tom VI,

częściowe wyjaśnienia K. W. (1) – k. 401-402 tom III – ujawnione na k. 1097v tom VI,

zeznania świadka J. R. – k. 1101-1101v tom VI,

zeznania świadka G. S. – k. 1102-1102v tom VI

zeznania świadka P. M. – k. 1103-1103v tom VI,

zeznania świadka P. F. – k. 1128a – 1128b tom VI – ujawnione k. 1134 tom VI,

ustna opinia biegłej psycholog M. W. – k. 1130-1131 tom VI,

ustna opinia biegłego psychologa T. G. – k. 1131v-1132v tom VI,

karta medycznych czynności ratunkowych– k. 4 tom I – ujawniona k.1099 tom VI,

kserokopia dowodu osobistego M. A.– k. 5 tom I – ujawniona k.1099 tom VI,

protokół zatrzymania nieletniego K. W. (1)– k. 13 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół przeszukania K. W. (1)– k. 14-16 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół oględzin zwłok M. A. wraz z dokumentacją fotograficzną– k. 17-38a tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół zatrzymania rzeczy - płyty CD zawierającej zapis monitoringu wraz z płytą– k. 41-44 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół przeszukania lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W.– k. 52-54 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół oględzin CD z zapisem monitoringu z budynku przy ul. (...) w W. wraz z wydrukami zdjęć– k. 58-71 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół oględzin mieszkania przy ul. (...) w W. wraz ze szkicem wskazanego mieszkania– k. 74-84 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół oględzin płyty CD z zapisem monitoringu z budynku przy ul. (...) w W. wraz z wydrukami zdjęć– k. 118-132 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół oględzin i otwarcia zwłok M. A.– k. 133 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

protokół pobrania materiału porównawczego od K. W. (1)– k. 153 tom I – ujawniony k.1099 tom VI,

dokumentacja fotograficzna z sekcji zwłok M. A. wraz z płytą CD– k. 177-191 tom I – ujawniona k.1099 tom VI,

dokumentacja fotograficzna z sekcji zwłok M. A. wraz z płytą CD– k. 217-219 tom II – ujawniona k.1099 tom VI,

protokół sądowo – lekarskich oględzin i sekcji zwłok M. A. - k. 261-277 tom II – ujawniony k.1099v tom VI,

zaświadczenie z systemu PESEL dot. K. W. (1) - k. 509-511 tom III – ujawnione k.1099v tom VI,

opinia sądowa psychiatryczno – psychologiczna dot. K. W. (1) - k. 561-568 tom III – ujawniona k.1099v tom VI,

opinia ze schroniska dla nieletnich o K. W. (1) - k. 587-594tom III – ujawniona k.1099v tom VI,

postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa V Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w Warszawie o przekazaniu prokuratorowi sprawy nieletniego K. W. (1) - k. 608 tom IV – ujawnione k.1099v tom VI,

karta karna - k. 684-686 tom IV – ujawniona k.1099v tom VI,

kserokopia akt sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie o sygn. V Nkd 277/14 - k. 774-784 tom IV – ujawniona k.1099v tom VI,

kserokopia listu autorstwa K. W. (1) - k. 768-769 tom IV – ujawniona k.1099v tom VI,

kserokopia akt sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie o sygn. V Nkd 317/14 - k. 787-792 tom IV – ujawniona k.1099v tom VI,

kwestionariusz wywiadu środowiskowego K. W. - k. 803-804 tom V – ujawniony k.1100 tom VI,

kserokopia akt sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie o sygn. V Nw 259/13 - k. 806-831 tom V – ujawniona k.1100 tom VI,

pismo (...) SA z siedzibą w W. wraz z historią połączeń - k. 862-867 tom V – ujawnione k.1100 tom VI,

opinia z zakresu genetyki sądowej - k. 889-914 tom V – ujawniona k.1100 tom VI,

dane z K. - k. 1045-1045v tom VI,

opinia sądowo – psychiatryczna - k. 467-470 tom III – ujawniona k.1099v tom VI,

opinia dyrektora schroniska dla nieletnich dot. nieletniego K. W. (1) - k. 540-541 tom III – ujawniona k.1099v tom VI,

opinia sądowa psychiatryczno – psychologiczna dot. K. W. (1) - k. 561-568 tom III – ujawniona k.1099v tom VI,

opinia ze schroniska dla nieletnich o K. W. (1) - k. 587-594tom III – ujawniona k.1099v tom VI,

informacja dyrektora schroniska dla nieletnich w D. w sprawie społeczno-wychowawczej nieletniego K. W. (1) - k. 622 tom IV – ujawniona k.1099v tom VI,

opinia sądowa – psychologiczna K. W. (1) - k. 835-852 tom V – ujawniona k.1100 tom VI,

uzupełniająca opinia sądowo – psychiatryczna - k. 875-879 tom V – ujawniona k.1100 tom VI,

opinia Centrum (...) w W. B. - k. 1125 tom VI –ujawniona k. 1129v tom VI,

opinia o tymczasowo aresztowanym - k. 1126v tom VI – ujawniona k. 1129v tom VI.

Wyjaśnienia oskarżonego.

K. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu 6 kwietnia 2015 roku przypadkowo spotkał się z ojcem, po czym udali się do mieszkania M. A.. Tam wszyscy spożywali alkohol. Z. W. pokłócił się z M. A. i wyszedł z mieszkania. K. W. (1) wybiegł za ojcem, lecz gdy ten oświadczył, że nie wróci, wrócił sam. Po powrocie pokłócił się z M. A. z powodu jego wulgarnych wypowiedzi o jego ciotce. Wyjaśnił, że zadał M. A., co najmniej trzy uderzenia nożem w krtań, serce i jamę brzuszną. Ciosy zadawał również innymi przedmiotami w tym nożyczkami i

widelcami zaś w głowę także taboret. W tym czasie M. A. siedział w fotelu, krwawił z brzucha, klatki piersiowej i krtani. K. W. (1) przyznał, że nóż oznaczony numerem 23 należy do niego. Po zadaniu uderzeń opuścił mieszkanie, następnie do niego wrócił, ułożył zwłoki M. A. na podłodze i wznicił ogień podpalając papier toaletowy. Wyjaśnił, że chciał w ten sposób zatrzeć ślady. Po opuszczeniu mieszkania M. A. chodził po dzielnicy, a następnie udał się do mieszkania ojczyrna przy ul. (...) w W.. W międzyczasie próbował skontaktować się ze Z. W. i W. T.. Następnego dnia około godziny 11:00 udało mu się telefonicznie skontaktować z ojcem. Umówili się na spotkanie w pobliżu kamienicy przy ul. (...) w W..

dowód: wyjaśnienia K. W. (1) – k. 1096-1098v,

częściowe wyjaśnienia K. W. (1) – k. 400-401 tom III – ujawnione na k. 1097 tom VI,

częściowe wyjaśnienia K. W. (1) – k. 401-402 tom III – ujawnione na k. 1097v tom VI.

Sąd zważył co następuje:

Wina i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Wyjaśnienia K. W. (1) zasadniczo są wiarygodne. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując, że rozpoczął szarpaninę, nie pamięta jednak czy w pierwszej jej fazie M. A. miał więcej siły, natomiast decyzja o użyciu noża została podjęta szybko, ponieważ stracił równowagę zaś M. A. miał w pewnym sensie nad nim przewagę. (k. 1096-1098 tom VI)

W zakresie przebiegu zdarzenia wyjaśnienia oskarżonego w istocie poza potwierdzeniem spożywania alkoholu z ojcem i pokrzywdzonym, a także wywiązania się kłótni w efekcie której zadał pokrzywdzonemu wielokrotnie ciosy, nie pozwalają na jego ustalenie w sposób precyzyjny. Przebieg tej fazy zdarzenia, w której doszło do zadania ciosów można ustalić jedynie w sposób ogólny skoro oskarżony był jedyną osobą, która mogłaby go opisać. Należy jednak wskazać, że w zakresie początkowej obecności Z. W. w mieszkaniu poszkodowanego jak również czasu przedstawianych przez oskarżonego kolejnych zdarzeń oparto się na protokole oględzin płyty CD z zapisem monitoringu z budynku przy ul. (...) w W. wraz z wydrukami zdjęć. (k. 118-132 tom I)

Zeznania znajomego pokrzywdzonego J. R. nie wniosły nic istotnego do przedmiotowej sprawy, choć są w pełni wiarygodne. Świadek twierdził, że zna oskarżonego i jego ojca, jednak znajomość ta polegała na sporadycznych rozmowach odbywających się na klatce schodowej lub chodniku. Ponadto J. R. w dniu zdarzenia nie miał kontaktu ani z oskarżonym ani z pokrzywdzonym. Do mieszkania pokrzywdzonego udał się dopiero w dniu 7 kwietnia 2015 r., a zatem już po całym zajściu i odnajdując ciało swojego znajomego poinformował o tym fakcie sąsiadkę T. O. (k. 1101-1101v tom VI).

W charakterze świadków przesłuchano policjantów - P. M. i G. S., którzy w dniu 7 kwietnia 2015 r. po uzyskaniu informacji o zdarzeniu, wspólnie z innymi policjantami udali się na miejsce zdarzenia, gdzie obecny był już zastępca komendanta grupy z V K.. W mieszkaniu przy ul. (...) policjanci stwierdzili obecność zwłok mężczyzny, którym okazał się być M. A., po czym powiadomili pogotowie ratunkowe. Policjanci przejrzyli monitoring z kamer zainstalowanych w korytarzu, przy czym jedna z nich była nakierowana wprost na wejście do mieszkania nr (...). Na nagraniach widoczni byli Z. W. i K. W. (1), którzy w dniu zdarzenia wchodzili i wychodzili z mieszkania zmarłego. Następnie policjanci uzyskali informacje, że oskarżony wraz z ojcem mogą przebywać w bloku przy ul. (...) w W., tam też się udali, a następnie ich zatrzymali. Ponadto G. S. zeznał, że osoba K. W. (1) jest mu znana, gdyż w przeszłości zatrzymywał go jako osobę poszukiwaną z uwagi na jego ucieczki z domu wychowawczego. Po zatrzymaniu oskarżony mówił, że samego czynu dokonał kiedy pokrzywdzony siedział w fotelu, po czym ściągnął go na podłogę i miał zamiar podpalić. Zeznania P. M. i G. S. są jasne, spójne i klarowne, a nadto wzajemnie się uzupełniają.

Sąd nie znalazł również podstaw do kwestionowania zeznań świadka P. F. – policjanta, którego rewir obejmował adres przy ul. (...) w W.. Świadek zeznał, że w toku wykonywania czynności służbowych wspólnie z asp. G. S. i asp. S. K. udał

się na ul. (...), gdzie miało miejsce zabójstwo mężczyzny. Po przybyciu na miejscu świadek zastał Zastępcę Komendanta KP W. Ż. podkom. A. T. oraz grupę dochodzeniowo-śledczą. Przybyły na miejsce lekarz pogotowia stwierdził zgon mężczyzny. W toku prowadzonych oględzin przez technika kryminalistyki na ciele zmarłego widoczne były rany klute, które zdaniem świadka prawdopodobnie doprowadziły do jego śmierci. W toku dalszych czynności świadek ustalił, że zmarły to M. A. mieszkający pod tym adresem. Ponadto od sąsiadki mieszkającej naprzeciwko lokalu nr (...), P. F. dowiedział się, że w dniu 6 kwietnia 2015 roku M. A. spożywał alkohol w towarzystwie swoich dobrych znajomych a mianowicie Z. W. i jego syna K. W. (1). Policjanci przejrzeni monitoring obejmujący wejście do mieszkania nr (...) przy ul. (...) stwierdzając, że na monitoringu widoczny jest Z. W. i jego syn K. jak w dniu zdarzenia wchodzi i wychodzi z mieszkania, przy czym po raz ostatni wychodzili z niego ok. godz. 23.00. P. F. wspólnie z asp. G. S. i asp. S. K. udali się na osiedle pomiędzy ul. (...) a ul. (...) gdzie jak wynikało z posiadanych informacji mogli przebywać W.. Około godz. 10.50 podczas obserwacji terenu przy ekranach akustycznych trasy (...) na wysokości ul. (...) w W. świadek zauważył K. W. (1), który zaczął uciekać pomimo, że policjant się wylegitymował i nakazał mu się zatrzymać. Po około 500 metrach oskarżony został zatrzymany. Mężczyznę wylegitymowano i okazał się nim oskarżony. Podczas przeprowadzonej wstępnej rozmowy K. W. (1) podał, że uciekał gdyż jest poszukiwany jako uciekinier z ośrodka wychowawczego. Ponadto poinformował policjantów, że za około 15 minut pod blokiem przy ul. (...) ma być jego ojciec. W związku z powyższym P. F. wspólnie z asp. szt. J. S. i sierż. szt. P. M. udali się z zatrzymanym do (...) W. V, natomiast na miejscu pozostali asp. G. S., asp. S. K. i st. sierż. S. G., którzy o godz. 11.20 zatrzymali Z. W. jako osobę podejrzaną o współudział w zabójstwie M. A.. Z zeznań świadka wynika, że K. W. (1) w chwili zatrzymania miał na swoich butach widoczne ślady brunatnej substancji, a po zadaniu pytania czy jest to krew, przyznał się do zabójstwa M. A.. Oskarżony potwierdził, że zabił go nożem, który pozostawił obok ciała, a następnie chciał podpalić zwłoki. (k. 1128a-1128b tom VI)

Sąd akceptuje wnioski zawarte w sporządzonych na potrzeby postępowania opiniach sądowo – psychiatrycznych i psychiatryczno - psychologicznych dotyczących oskarżonego. Z powyższych opinii wynika, że K. W. (1) wzrastał w atmosferze nieprawidłowych wzorców społecznych, a obecnie wyznaje poglądy subkulturowe (subkultury więziennej). Zarówno rodzice opiniowanego jak i jego rodzeństwo wchodziłi w konflikty z prawem. K. W. (1) jest osobą sprawną intelektualnie, zna normy moralne i prawne, jednak świadomie je odrzuca przyjmując świadomie normy podkulturowe. Ma rozeznanie jakie postępowanie jest akceptowane społecznie a jakie nie. W sferze społecznej w środowisku, w którym funkcjonuje radzi sobie dość dobrze, wie jak zadbać o swoje potrzeby, jednak często czyni to w sposób niezgodny z prawem. Przez analogię do osób funkcjonujących w prawidłowych układach społecznych jest osobą dojrzałą, jednak świadomie wybiera nieakceptowalne społecznie wzorce. Przez wiele lat stosowano wobec oskarżonego oddziaływania resocjalizacyjne i wychowawcze, które nie dały oczekiwanego rezultatu z postępującą stopniowo demoralizacją. Dotychczasowe oddziaływania korekcyjne nie przyniosły pożądanych rezultatów, wręcz przeciwnie, oskarżony ulegał stałej demoralizacji, który to proces przy nieprawidłowo kształtującej się osobowości doprowadził do popełnienia czynu zabronionego. Oskarżony, jak wynika z opinii, dokonał czynu świadomie, nie był w tym okresie odurzony alkoholem ani środkami psychoaktywnymi, co przy znacznej tolerancji alkoholu nie daje podstawy, aby domniemać o wprowadzeniu się w stan odurzenia. Ponadto K. W. (1) w sposób jasny i rzeczowy relacjonował okres popełnienia czynu zabronionego, twierdził, że miał świadomość tego co robi, a intencją jego było pozbawienie życia ofiary. Stopień rozwoju sprawcy przede wszystkim brak upośledzenia umysłowego, choroby psychicznej lub występowania innych zakłóceń czynności psychicznych, pozwala na pociągnięcie nieletniego do odpowiedzialności na zasadach określonych przez art. 10 kodeksu karnego. (k. 467-470, 561-568 tom III, k. 835-852, 875-879 tom V)

Tożsame stanowisko zajęli biegli psycholog M. W. i T. G.. Biegli wskazali, że K. W. (1) wychowywał się i rozwijał w bardzo niekorzystnych warunkach wychowawczo – rodzinnych, które we wczesnym dzieciństwie deprawują i wpływają na dalszy rozwój. Osoby o strukturze dysocjalnej nie tolerują wszelkich odmów, odroczeń, skupione są bardzo na sobie i egoistycznie dążą do swoich celów. Ponadto mają bardzo wysoki próg samokontroli o czym świadczą opinie z aresztu czy z (...), co wynika ze świadomego manipulowania otoczeniem. Biegły psycholog T. G. podniósł, że zaburzenia osobowości o charakterze dysocjalnym w rozumieniu klinicznym oznaczają utrwalony i nieadaptacyjny wzorzec funkcjonowania zakłócający w sposób głęboki relacje oskarżonego z otoczeniem. Analiza dokumentacji medycznej K. W. (1) jak również przeprowadzone badanie zdaniem biegłego potwierdzają, że

funkcjonowanie oskarżonego cechują głębokie zaburzenia sfery emocjonalno - motywacyjnej, deficyty krytycyzmu wobec własnych zachowań, tendencję do zachowań impulsywnych, zaburzenia procesów regulacji emocji i pojawiające się w konsekwencji zachowania o dysfunkcyjnym charakterze. Przekrojowa analiza dokumentacji również potwierdza wnioski o zaburzonym wzorcu relacji oskarżonego z otoczeniem oraz zaburzenia sfery aksjologicznej związane z przyjęciem patologicznego wzorca wartości. O utrwalonym charakterze tego wzorca potwierdzają dane ośrodka i placówek wychowawczych gdzie wprost wskazuje się na fakt negatywnych prognoz resocjalizacyjnych badanego jak również pogłębiających się demoralizacji na przestrzeni czasu. Kluczową kwestią terapii powyższych zaburzeń są długoterminowe programy socjoterapeutyczne i psychoterapeutyczne z ewentualnym wsparciem farmakologicznym. (k. 1130-1131, 1131v-1132v tom VI)

Sąd podziela również wnioski zawarte w protokole sądowo- lekarskich oględzin zwłok z dnia 8 kwietnia 2015 roku przeprowadzonych przez dr n. med. W. K., który szczegółowo opisał powstałe w wyniku zadania ciosów rany. Z powyższego protokołu wynika, że przyczyną śmierci M. A. były następstwa doznanych mnogich ran kłutych szyi i klatki piersiowej z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów żyły szyjnej wewnętrznej prawej, mięszu lewego płuca oraz serca z krwotokiem zewnętrznym oraz do lewej jamy opłucnowej i do worka osierdziowego na co nakładały się skutki mnogich ran kłuto ciętych w obrębie powłok i tkanek miękkich głowy, szyi oraz kończyn. Stwierdzone sekcyjnie obrażenia powstały pod działaniem narzędzia (narzędzi) ostrych, ostrokończystych, takich jak np. nóż, godzących w różne okolice ciała ze zróżnicowaną siłą - od niewielkiej - powierzchowne uszkodzenia powłok i tkanek miękkich, do dość znacznej, o czym świadczy np. uszkodzenie żebra w przebiegu kanału jednej z ran klatki piersiowej. Obrażenia w postaci ran tłuczonych w okolicy szczytu głowy oraz zasinienia w zakresie części twarzowej głowy ze złamaniem kości nosa oraz zasinienia prawego przedramienia, zdaniem specjalisty powstały pod działaniem narzędzia tępego, twardego, godzącego w te okolice ciała z co najmniej średnią siłą. Charakter i lokalizacja obrażeń w obrębie prawego przedramienia i obu rąk przemawiają za tym, że mogły one powstać np. przy próbach zasłaniania się przed urazami zadawanymi tego rodzaju narzędziem.

Biegła sądowa z zakresu genetyki sądowej J. Ż. wydała opinię na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań genetycznych. Biegła przeprowadziła analizę genetyczną dostarczonego jej materiału dowodowego ujawnionego w dniu 7 kwietnia 2015 roku w toku przeszukania osoby K. W. (1), przeszukania lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W. oraz oględzin lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W.. Jako materiał porównawczy dostarczono wyniki badań genetycznych materiału porównawczego od M. A., Z. W. i K. W. (1) z dnia 30 kwietnia 2015 roku. Biegła stwierdziła na większości z nich obecność DNA K. W. (1) i M. A.. Na nożyczkach metalowych o dł. 25 cm, nożu z czarną rękojeścią z tworzywa sztucznego o dł. całkowitej 21 cm, metalowych nożyczkach o dł. całkowitej 15,5 cm, nożu metalowym z czarną rękojeścią o dł. 21 cm, nożu z rękojeścią z tworzywa sztucznego o chropowatej powierzchni o dł. 22 cm, ostrzu widelca o dł. 8,5 cm i szerokości 2,7 cm, widelcu z czerwoną rękojeścią o dł. 22,5 cm, rękojeści metalowej z białym elementem na końcu o dł. 19 cm oraz prawym bucie marki N. (...) i spodniach dżinsowych należących do oskarżonego biegła wyizolowała DNA pochodzenia męskiego, a profil tego DNA jest zgodny z profilem DNA M. A.. (k. 889-914 tom V).

Wyżej opisane opinie są rzetelne i fachowe. Biegli udzielili wyczerpujących odpowiedzi na postawione im pytania. Sposób dochodzenia przez nich do konkluzji jest zrozumiały i nie budzi wątpliwości. Biegli wykorzystali w pełni udostępnione im materiały i uwzględnili wszystkie istotne okoliczności. Opinie są jasne, a sformułowane w nich wnioski są spójne i precyzyjne. Ponadto opinie nie zawierają sprzeczności i stwierdzeń nielogicznych. Za podzieleniem przedstawionych przez biegłych wniosków przemawia również fakt, że każdy z biegłych powołanych dla potrzeb przedmiotowej sprawy jest osobą posiadającą specjalistyczną wiedzę i fachowe przygotowanie w dziedzinie, z zakresu której sporządził opinię.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się również na zgromadzonych w aktach sprawy dokumentach w tym na opiniach dyrektora ze schroniska dla nieletnich, opinii o tymczasowo aresztowanym, karcie medycznych czynności ratunkowych, protokole zatrzymania i przeszukania K. W. (1), protokole oględzin zwłok, protokole oględzin CD z zapisem monitoringu z budynku przy ul. (...) w W. wraz z wydrukami zdjęć, protokole oględzin mieszkania przy ul. (...), protokole przeszukania lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W., protokole oględzin i otwarcia zwłok M. A., protokole

pobrania materiału porównawczego od K. W. (1), karcie karnej, kserokopii akt sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie o sygn. V Nkd 277/14, V Nkd 317/14 i V Nw 259/13 oraz zaświadczenia z systemu PESEL dot. K. W. (1). Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność powołanych dowodów.

Kwalifikacja prawna zarzucanego i przypisanego oskarżonemu czynu.

Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona czynu z art. 148 § 1 k.k. W dniu 6 kwietnia 2015 roku w W. w mieszkaniu przy ul. (...) K. W. (1) zadał M. A. wielokrotnie ciosy nożem oraz innymi narzędziami ostrokończastymi w okolice przedniej części klatki piersiowej i szyi w wyniku czego spowodował u niego mnogie rany klute szyi i klatki piersiowej z uszkodzeniem w przebiegu ich kanałów żyły szyjnej wewnętrznej prawej, mięszu lewego płuca oraz serca z krwotokiem zewnętrznym oraz do lewej jamy opłucnowej i do worka osierdziowego, na co nakładały się mnogie rany kluto cięte w obrębie powłok i tkanek miękkich głowy, szyi oraz kończyn, których skutkiem była śmierć pokrzywdzonego.

Jakiego typu przestępstwa (którego jednym ze znamion jest spowodowanie śmierci człowieka – art. 155 k.k., art. 156§3 k.k., czy też art. 148 k.k.) dopuścił się sprawca zależy od ustaleń dotyczących strony podmiotowej, tj. zamiaru (przy przyjęciu umyślności działania), który jest zjawiskiem psychologicznym, towarzyszącym człowiekowi, będącym odzwierciedleniem jego woli oraz intelektu w czasie realizacji bezprawnego działania. O faktycznym zamiarze sprawcy należy wnioskować na podstawie zarówno przesłanek podmiotowych jak i przedmiotowych.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nawet użycie narzędzia mogącego spowodować śmierć człowieka samo przez się nie decyduje o tym, że sprawca działał w zamiarze zabicia człowieka, chociażby ewentualnym. Za przyjęciem takiego zamiaru powinny przemawiać jeszcze inne przesłanki zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe w szczególności pobudki działania sprawcy, jego stosunek do pokrzywdzonego przed popełnieniem przestępstwa, sposób działania oraz stopień zagrożenia dla życia pokrzywdzonego (por. OSNPG nr 10/77, poz. 81). Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał na potrzebę dokonania rekonstrukcji procesu motywacyjnego zachodzącego w psychice sprawcy także na podstawie okoliczności podmiotowych takich jak osobowość sprawcy, a więc jego charakter, usposobienie, poziom umysłowy, reakcje emocjonalne i zachowanie w stosunku do otoczenia, tło i powody zajścia, zachowanie przed dokonaniem czynu i potem oraz stosunek do pokrzywdzonego (por. OSNKW: 1974, poz. 222; 1975, poz. 25).

Zatem dopiero przesłanki przedmiotowo – podmiotowe ocenione łącznie, a dotyczące zarówno kryminalnego zdarzenia, jak i osoby sprawcy, pozwalają na odtworzenie rzeczywistych przeżyć oskarżonego i ustalenie zamiaru, a także – postępując w określony sposób – co przewidywał i na co się godził.

Zamiar bezpośredni polega na tym, że sprawca chce popełnić czyn zabroniony. W ramach zamiaru bezpośredniego niektórzy przedstawiciele doktryny umieszczają także tzw. przestępstwo nieuchronne, czyli sytuacje, kiedy sprawca zdaje sobie sprawę z tego, że zrealizowanie jego zamierzenia (tego, czego wprost chce) doprowadzi do urzeczywistnienia innego stanu rzeczy, relewantnego prawnokarnie (por. Wąsek (w:) Górniok i in., t. 1, s. 105-106).

Nie ulega wątpliwości, że zamiar zabójstwa zrodził się w świadomości oskarżonego nagle, w związku z dynamicznie rozwijającą się sytuacją, a jego działanie w tym zakresie nie było wcześniej zaplanowane. Sąd nie kwestionuje również wyjaśnień oskarżonego, że nie poszedł do pokrzywdzonego aby go zabić, a jego śmierć była jedynie wynikiem zaistniałej między mężczyznami kłótni. Nie zmienia to jednak faktu, że pomimo chęci zrealizowania pierwotnych planów w postaci zwykłego towarzyskiego spotkania, oskarżony ostatecznie zaatakował mężczyznę, a zadając mu wielokrotne ciosy chciał doprowadzić do jego śmierci.

Nastawienie psychiczne oskarżonego do czynu, a zatem i jego skutku w postaci śmierci ofiary, czytelnie oddają okoliczności zdarzenia, cechy osobowości sprawcy, rodzaj użytych narzędzi i sposób posłużenia się nimi. K. W. (1) zadał ciosy celując w ważne dla życia organy takie jak serce i płuca, a nadto zadał ranę ciętą gardła i usiłował spalić ofiarę. Obrażenia uzewnętrzniające sposób ataku, świadczą o agresywnym, niebywale brutalnym działaniu jakiego

dopuszczył się oskarżony w stosunku do pokrzywdzonego. Ponadto użycie taboretu i zadanie nim kilku uderzeń w głowę M. A. już po utracie przez niego przytomności, świadczą o niepohamowanej chęci wyładowania frustracji i złości.

Pomimo tego, że oskarżony działał z zamiarem nagłym, pod wpływem emocji związanych z postawą pokrzywdzonego, brak podstaw do przyjęcia, że działał z zamiarem ewentualnym. Każdy przeciętnie doświadczony człowiek ma świadomość, że już jedno uderzenie nożem o ostrzu 21 cm w klatkę piersiową lub szyję, może spowodować ciężkie uszkodzenie ciała, ale także skutek śmiertelny niezależnie od czasu, w którym zostanie udzielona pomoc medyczna. W niniejszej sprawie K. W. (1) zadał M. A. kilkanaście ciosów wieloma ostrymi narzędziami w ważne dla życia organy, a następnie próbował go spalić, co dowodzi, że działał w zamiarze bezpośrednim.

Z opinii sądowno – psychologicznej wynika, że oskarżony miał świadomość tego co robił, a jego intencją było pozbawienie życia pokrzywdzonego. Istotna jest również opinia schroniska dla nieletnich w D. i korespondencja kierowana przez oskarżonego do prokuratury i sądu, w której domagał się osadzenia w Zakładzie Karnym i sądenia jako dorosły z groźbą, w wypadku niespełnienia żądania, dokonania kolejnej zbrodni zabójstwa.

Rozstrzygnięcie o karze.

Sąd uznał, że nieletni powinien odpowiadać na zasadach określonych w Kodeksie karnym, a nie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich. Zgodzić się należy z poglądem zaprezentowanym przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku (wyrok z dnia 27.09.2012 r., II AKa 245/12), że zastosowanie art. 10§2 k.k. wiąże się z koniecznością uwzględnienia okoliczności sprawy, właściwości osobistych sprawcy, to jest cech indywidualizujących nieletniego, w szczególności wyrażających się w jego poziomie rozwoju umysłowego, ilorazie inteligencji, stopniu demoralizacji oraz warunkach osobistych. Okoliczności zbrodni, przeszłość oskarżonego, zebrane dane osobopoznawcze oraz opinie psychiatrów i psychologów wskazują, że K. W. (1) powinien odpowiadać za popełniony czyn jak dorosły zwłaszcza, że stosowane wcześniej środki wychowawcze okazały się nieskuteczne.

Wymierzając karę sąd zobowiązany jest uwzględnić cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do oskarżonego z jednoczesnym baczeniem, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnić stopień społecznej szkodliwości czynu (przy jego ocenie bierze się pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru i motywację – art. 115§2 k.k.) oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Rozważać należy w szczególności motywację i sposób zachowania sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sposób życia przed popełnieniem czynu i zachowanie po jego realizacji (art. 53§1 i 2 k.k.). W przypadku, gdy sprawcą jest nieletni, sąd powinien kierować się przede wszystkim tym, aby go wychować (art. 54§1 k.k.).

Stopień społecznej szkodliwości czynu jest bardzo duży. Oskarżony zabił człowieka zaś czynu tego dopuścił się z powodu wypowiedzenia przez pokrzywdzonego słów, które miały obrazić jego ciotkę. Żadna forma napaści słownej nie uzasadnia użycia przemocy fizycznej.

„Kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa” nie polega na przyznaniu karze funkcji odstraszałej lecz o afirmację pewnych wartości, wzbudzenie poprzez odpowiednią politykę karną przekonania w społeczeństwie, że dane dobro prawne jest należycie chronione, a za jego naruszenie grozi adekwatna, odpowiednio surowa kara.

Zgodnie z art. 148 § 1 k.k. kto zabija człowieka, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 8, karze 25 lat pozbawienia wolności albo karze dożywotniego pozbawienia wolności. W myśl art. 10 § 2 k.k. nieletni, który po ukończeniu 15 lat dopuszcza się czynu zabronionego określonego m.in. w art. 148 § 1, 2 lub 3 może odpowiadać na zasadach określonych w tym kodeksie, jeżeli okoliczności sprawy oraz stopień rozwoju sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste za tym przemawiają, a w szczególności, jeżeli poprzednio stosowane środki wychowawcze lub poprawcze okazały się bezskuteczne.

Przepis art. 54§1 k.k. nie nakazuje nadmiernej pobłażliwości czy automatycznej konieczności wymierzania łagodniejszej kary jednakże akcentuje prymat wychowawczych i indywidualno - prewencyjnych jej celów nad potrzebami z zakresu prewencji ogólnej. Wymierzając karę nieletniemu sąd kieruje się przede wszystkim tym, aby go wychować. Nie znaczy to jednak, że takiego oskarżonego należy traktować pobłażliwie. K. W. (1) wchodził już w konflikt z prawem. Środki wychowawcze nie wpływały jednak na zmianę kierunku kształtowania się cech jego charakteru. Nie ulega wątpliwości, że postawa nieletniego (czyny karalne, używanie środków odurzających, stosunek do podjętych działań), jak i okoliczności czynu, świadczą o wysokim stopniu demoralizacji. Łamanie norm społecznych nie wyzwała w nim adekwatnego poczucia winy. Jego uczuciowość jest niedostatecznie uspołeczniona, egocentryczna, co sprawia, że nie stara się wczuwać w stany emocjonalne innych ludzi. Koncentruje się na sobie i na własnych potrzebach. Lekceważenie obowiązujących norm i zasad współżycia społecznego nie wyzwała w nim adekwatnego poczucia winy. Jego funkcjonowanie cechują głębokie zaburzenia sfery emocjonalno - motywacyjnej, deficyty krytycyzmu wobec własnych zachowań, tendencję do zachowań impulsywnych, zaburzenia procesów regulacji emocji i pojawiające się w konsekwencji zachowania o dysfunkcyjnym charakterze. Przekrojowa analiza dokumentacji również potwierdza wnioski o zaburzonym wzorcu relacji oskarżonego z otoczeniem oraz zaburzenia sfery aksjologicznej związane z przyjęciem patologicznego wzorca wartości.

Z uwagi na wiek osobowość oskarżonego nie jest jeszcze w pełni ukształtowana a ujawnione zaburzenia zachowania wskazują na wyraźnie zaznaczony nieprawidłowy proces socjalizacji.

Biegła psycholog M. W. opiniowała, że oskarżony wychowywał się i rozwijał w bardzo niekorzystnych warunkach wychowawczo – rodzinnych, które we wczesnym dzieciństwie deprawują i wpływają na dalszy rozwój. Zarówno rodzice jak i jego rodzeństwo wchodził w konflikty z prawem. Dziecko w pierwszych etapach życia nie umie skonkretyzować, zwerbalizować swoich emocji, reaguje chcąc pokazać otoczeniu, że coś się dzieje z nim złego. Stąd też wrogie i agresywne nastawienie do otoczenia, które ujawniał we wczesnym dzieciństwie. Chłopiec chcąc podnieść swoją wartość i samoocenę podejmował pochopne ale także szkodliwe dla niego działania, które tylko nasilały zaburzenia zachowania. Zrażony świadomie odrzucał wszelką pomoc, którą próbowano mu oferować w różnych instytucjach. Ponadto wychowywał się we wczesnym dzieciństwie w warunkach, w których normy społeczne, moralne, prawne nie były wyznacznikiem życia dla najbliższych, a więc nie stanowiły też wzoru dla jego funkcjonowania. Wyznacznikiem jego życia i funkcjonowania była agresja i opór wszelkim zasadom społecznym i prawnym, przy czym niewątpliwie podnosił sobie tym własną wartość i samoocenę. Zdaniem biegłej takie okoliczności mają bardzo duży wpływ na rozwój osobowości, która rozwija się w kierunku dysocjalnym.

Należy również wskazać, że aktualne opinie z Centrum (...) i Aresztu Śledczego W. – M. powołują się na zmianę postawy oskarżonego. K. W. (1) aktualnie realizuje program II semestru klasy drugiej gimnazjum, zrobił duże postępy w nauce. Zdaniem opiniodawców jest kulturalny, miły, sympatyczny i grzeczny, natomiast jego zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej należy uznać za poprawne. W stosunku do przełożonych prezentuje właściwą postawę i zachowuje wymagany dystans. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny, niekonfliktowy. Nie stwarza problemów wychowawczych ani adaptacyjnych.

Uwzględniając bardzo młody wiek oskarżonego, treść opinii biegłej psycholog M. W., Centrum (...) i Aresztu Śledczego W. należało mu wymierzyć karę 15 lat pozbawienia wolności.

Wprawdzie diagnoza osobowości oskarżonego nie jest korzystna to jednak jego postawa w toku śledztwa (przyznanie się z opisem przebiegu zdarzenia), wyrażenie żalu z powodu tego co się stało i zachowanie w trakcie pobytu w Areszcie Śledczym, dają nadzieję na pozytywny efekt resocjalizacyjny.

Z uwagi na uzależnienie K. W. (1) od alkoholu i używanie szkodliwych substancji psychoaktywnych na podstawie art. 62 k.k. orzeczono o odbywaniu przez niego kary w systemie terapeutycznym.

Rozstrzygnięcie na podstawie art. 63§1 k.k. – pkt. II wyroku.

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności zaliczono jego zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie od dnia 7 kwietnia 2015 roku do dnia 3 czerwca 2016 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Początkowy okres uwzględnia datę zatrzymania K. W. (1) zaś końcowy datę wydania wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie dowodów rzeczowych – pkt III i IV wyroku.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci: paska skóropodobnego koloru czarnego (Nr 1/146/15 poz. 13 (k. 236v), nr SIP 569/16), nożyczek metalowych o dł. 25 cm (Nr 1/146/15 poz. 30 (k. 237), nr SIP 571/16), noża z czarną rękojeścią z tworzywa sztucznego (Nr 1/146/15 poz. 34 (k. 237), nr SIP 572/16), metalowych nożyczek o dł. całkowitej 15,5 cm (Nr 1/146/15 poz. 35 (k. 237), nr SIP 573/16), nożyczek metalowych o długości 15 cm i długości ostrza około 5 cm (Nr 1/146/15 poz. 36 (k. 237), nr SIP 574/16), noża metalowego z czarną rękojeścią o dł. 21 cm (Nr 1/146/15 poz. 38 (k. 237), nr SIP 575/16), noża metalowego z czarną rękojeścią o dł. 14,5 cm (Nr 1/146/15 poz. 39 (k. 237), nr SIP 576/16), noża z rękojeścią z tworzywa sztucznego o chropowatej powierzchni o dł. 22 cm (Nr 1/146/15 poz. 40 (k. 237v), nr SIP 577/16), ostrze widelca o dł. 8,5 cm i szerokości 2,7 cm (Nr 1/146/15 poz. 41 (k. 237v), nr SIP 578/16), widelca z czerwoną rękojeścią o dł. 22,5 cm (Nr 1/146/15 poz. 42 (k. 237v), nr SIP 579/16), rękojeści metalowej z białym elementem na końcu o dł. 19 cm (Nr 1/146/15 poz. 45 (k. 237v), nr SIP 580/16) – przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KRP V w Warszawie.

Zgodnie z powołanym przepisem sąd może orzec, a w wypadkach wskazanych w ustawie orzeka przepadek przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa.

Zgodnie z art. 230 § 2 k.p.k. należy zwrócić osobie uprawnionej zatrzymane rzeczy niezwłocznie po stwierdzeniu ich zbędności dla postępowania karnego. Jeżeli wyniknie spór co do własności rzeczy, a nie ma dostatecznych danych do niezwłocznego rozstrzygnięcia, odsyła się osoby zainteresowane na drogę procesu cywilnego.

Mając na uwadze powyższy przepis Sąd orzekł o zwróceniu oskarżonemu jego rzeczy w postaci: pary butów marki N. (...) (Nr 1/146/15 poz. 5 (k. 236v), nr SIP 568/16) i spodni koloru niebieskiego z napisem (...), (Nr 1/146/15 poz. 13 (k. 236v), nr SIP 569/16) - przechowywanych w magazynie dowodów rzeczowych KRP V w Warszawie.

Rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu obrońcy z urzędu – pkt. VI wyroku.

Na podstawie art. 618 § 1pkt 11 k.p.k. zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. J. wynagrodzenia w wysokości 1020,00 (tysiąc dwadzieścia) złotych podwyższone o obowiązujący podatek od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Wysokość wynagrodzenia ustalono na podstawie §2 ust 1-3, §14 ust 1 pkt 5 i §16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr.163, poz. 1348 ze zm.) z uwzględnieniem §22 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. (Dz.U. 2015.1800 z dnia 5 listopada 2015 r.) w sprawie opłat za czynności adwokackie zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia to jest przed 1 stycznia 2016 r. stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych – pkt VII wyroku.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa albowiem nie ma dochodów, które pozwoliłyby na ich uiszczenie.